

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-05997/2017-ERU

Praha 8. srpna 2017

Č. j. 05997-7/2017-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-05997/2017-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem (dále jen „Úřad“) dne 26. května 2017 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, společností **EUROVIA CS, a.s.**, se sídlem Národní 138/10, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 452 74 924 (dále také „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

t a k t o :

I. Účastník řízení, společnost **EUROVIA CS, a.s.**, se sídlem Národní 138/10, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 452 74 924, se tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 29. září 2015 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Líně, v ulici Plzeňská, u domu č. p. 56 strojně zemní práce v souvislosti s realizací stavby „I/26 Líně - průtah“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 25, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně, **dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.**

II. Podle ust. § 35 písm. b), § 46 a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.), ve spojení s ust. § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení, společnosti **EUROVIA CS, a.s.**, se sídlem Národní 138/10, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 452 74 924, za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 60 000 Kč** (slovy: šedesát tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 19817.

III. Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení, společnosti **EUROVIA CS, a.s.**, se sídlem Národní 138/10, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 452 74 924, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč**

(slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 19817.

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Dne 1. dubna 2016 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“ nebo „správní orgán“) v důsledku zjištění poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 25 (dále také „plynárenské zařízení“) kontrolu ve věci dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení, společností EUROVIA CS, a.s., se sídlem Národní 138/10, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 452 74 924 (dále jen „účastník řízení“). Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 14. června 2016 protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 03529-9/2016-ERU (dále jen „protokol o kontrole“). Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole neuplatnil účastník řízení žádné námítky.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 03529/2016-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 25. května 2017, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, a proto vydal dne 26. května 2017 v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, který byl účastníku řízení doručen dne 26. května 2017. Účastník řízení podal proti uvedenému příkazu v zákonem stanovené lhůtě odpor, jehož podáním byl příkaz zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

II. Kontrolní zjištění

V rámci kontroly bylo zjištěno, že práce na stavbě „I/26 Líně - průtah“ (dále jen „stavba“) prováděl právě účastník řízení v postavení zhotovitele této stavby, a to na základě smlouvy o dílo ze dne 16. června 2015.

Dne 18. září 2015 vydal správce plynárenského zařízení ke stavbě vyjádření zn. [REDAKCE] s vymezením podmínek pro provádění zemních prací v ochranném pásmu dotčených plynárenských zařízení. Vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu bylo provedeno dne 22. září 2015, o čemž byl téhož dne vyhotoven protokol. Účastník řízení převzal staveniště dne 22. září 2015, o čemž byl téhož dne sepsán zápis o předání a převzetí staveniště. Vlastní existence plynárenského zařízení tak byla účastníkovi řízení před vlastním zahájením zemních prací prokazatelně známa.

Dne 29. září 2015 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Líně, v ulici Plzeňská, u domu č. p. 56 při provádění zemních prací souvisejících s realizací stavby k poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 25 účastníkem řízení. Ze získaných podkladů vyplývá, že k poškození tohoto plynárenského zařízení došlo prostřednictvím zemního stroje - pásového rypadla. Poškození plynárenského zařízení bylo taktéž zaznamenáno do stavebního deníku, a to na list č. [REDAKCE]. Veškeré náklady spojené s opravou plynárenského zařízení byly uhrazeny.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 156,5 m³ plynu do ovzduší za dobu 45 minut a k přerušení dodávky plynu 2 konečným zákazníkům, jak vyplývá z protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení ze dne 29. září 2015 a z protokolu o úniku plynu č. [REDACTED] ze dne 30. září 2015.

Proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole nepodal účastník řízení žádné námítky.

III. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 03529/2016-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 25. května 2017, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, a proto vydal dne 26. května 2017 v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, č.j. 05997-3/2017-ERU, kterým byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona uložena pokuta ve výši 80 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 26. května 2017.

Dne 2. června 2017 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení, který byl dle svého obsahu posouzen jako odpor proti shora uvedenému příkazu. Podáním odporu byl příkaz dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

Dne 21. června 2017 odeslal správní orgán účastníkovi řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry, č.j. 05997-5/2017-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do 10 kalendářních dnů od doručení.

Účastník řízení využil svého práva a vyjádřil se přípisem ze dne 3. července 2017, přičemž uvedl, že prováděl dne 29. září 2015 v obci Líně stavební činnost v ulici Plzeňská u domu č. p. 56 dle § 68 odst. 3 energetického zákona, přičemž tyto prováděl řádně a s náležitou péčí, ovšem v průběhu prací došlo k poškození plynovodní přípojky IPE DN 25. Účastník řízení nepochybně, že došlo k tomu, že se přípojka přerušila, takže je zřejmé, že se zasáhlo do jejího ochranného pásma. Uvádí však, že má za to, že uložení přípojky nebylo provedeno dle normy ČSN 73 6133 (Návrh a provádění zemního tělesa pozemních komunikací). Nesoulad spatřuje účastník řízení zejména v následujících bodech. Podsypová vrstva musí být nejméně 10 cm silná a zásyp se provede do výšky 20 cm nad povrch potrubí, na další zhutněnou vrstvu zásypu, cca 30 až 40 cm nad potrubí, se klade výstražná folie, na důkaz čehož zasílá vlastní fotodokumentaci. Účastník řízení uvádí, že pokud by byla přípojka správně uložena, nedošlo by k jejímu poškození. O špatném uložení má svědčit i to, že když pracovník správce distribuční soustavy hledal místo na přípojce pro její zaškrvení, tak přípojku překopl krumpáčem na jiném místě. Lze s největší pravděpodobností konstatovat,

že i přes vynaložení maximální opatrnosti, by došlo k poškození přípojky z důvodu jejího nesprávného uložení. Účastník řízení je tedy v tomto případě trestán za chyby provedených prací neznámé třetí osoby. Před započítím výkopových prací bylo provedeno vytyčení přípojky žlutou barvou na šedivé dlažbě přibližně týden před porušením přípojky. Přestože byla přípojka řádně označena, nebyla z důvodů nepříznivého počasí, chůze po chodníku a prašnosti na stavbě v den provádění výkopových prací vidět. Současně je třeba přihlídnout kromě výše uvedeného i ke skutečnosti, že bylo porušeno ochranné pásmo plynovodní přípojky, respektive přípojka a nikoli plynovodní řad, přičemž energetický zákon mezi těmito ochrannými pásmy nerozlišuje. Ochranné pásmo u přípojky tedy požívá stejnou zákonnou ochranu jako hlavní plynový řad, přestože škodlivost při jejich narušení je v zásadním nepoměru. V daném případě poškození přípojky došlo k přerušení dodávky 2 konečným zákazníkům v délce trvání 45 minut. Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení a veškeré náklady spojené s opravou přípojky byly účastníkem řízení uhrazeny. Účastník řízení nesouhlasí s naplněním formálních znaků správního deliktu dle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona tak, jak je uvedeno v příkazu, neboť toto ustanovení dle účastníka řízení uvádí, že právnická osoba se dopustí správního deliktu tím, že nezajistí provoz, údržbu nebo opravy elektrické nebo plynovodní přípojky podle energetického zákona nebo nezajistí jako vlastník opravy nebo údržbu tepelné přípojky nebo předávací stanice. Účastník řízení nenaplnil skutkovou podstatu daného správního deliktu, neboť nenastala příčina ohrožení života a zdraví osob či poškození majetku. K výrazně přitěžující okolnosti k uznání vinným ze spáchání správních deliktů ve věcné působnosti Energetického regulačního úřadu uvádí, že jejím předmětem podnikání je stavební činnost s převážujícím zaměřením na veřejné zadavatele po celé České republice. U takového subjektu, jakým stavební firma je, je pravděpodobné, že může docházet k vyšší četnosti a opakování takovýchto jednání, ovšem dané by se nemělo posuzovat jako recidiva.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. OSR-05997/2017-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

IV. Popis skutkového stavu

V rámci kontroly bylo zjištěno, že práce na stavbě „I/26 Líně - průtah“ (dále jen „stavba“) prováděl právě účastník řízení v postavení zhotovitele této stavby, a to na základě smlouvy o dílo ze dne 16. června 2015.

Dne 18. září 2015 vydal správce plynárenského zařízení ke stavbě vyjádření zn. [REDAKCE] s vymezením podmínek pro provádění zemních prací v ochranném pásmu dotčených plynárenských zařízení. Vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu bylo provedeno dne 22. září 2015, o čemž byl téhož dne vyhotoven protokol. Účastník řízení převzal staveniště dne 22. září 2015, o čemž byl téhož dne sepsán zápis o předání a převzetí staveniště. Vlastní existence plynárenského zařízení tak byla účastníkovi řízení před vlastním zahájením zemních prací prokazatelně známa.

Dne 29. září 2015 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Líně, v ulici Plzeňská, u domu č. p. 56 při provádění zemních prací souvisejících s realizací stavby

k poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 25 účastníkem řízení. Ze získaných podkladů vyplývá, že k poškození tohoto plynárenského zařízení došlo prostřednictvím zemního stroje - pásového rypadla. Poškození plynárenského zařízení bylo taktéž zaznamenáno do stavebního deníku, a to na list č. [REDAKCE]. Veškeré náklady spojené s opravou plynárenského zařízení byly uhrazeny.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 156,5 m³ plynu do ovzduší za dobu 45 minut a k přerušení dodávky plynu 2 konečným zákazníkům, jak vyplývá z protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení ze dne 29. září 2015 a z protokolu o úniku plynu č. 29.9.STL-NY ze dne 30. září 2015.

V. Právní hodnocení

Úřad v tomto případě posuzoval spáchaný správní delikt dle právní úpravy energetického zákona účinného v době spáchání správního deliktu, tedy dle energetického zákona účinného do 31. prosince 2015. Listina základních práv a svobod čl. 40 odst. 6 stanoví, že: „Trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější“. Správní orgán uvádí, že jak energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 (ust. § 91a odst. 1 písm. m), tak i úprava účinná v době vydání tohoto příkazu (ust. § 91a odst. 1 písm. o) trestá v právě uvedených ustanoveních vždy za porušení ust. § 68. odst. 3 energetického zákona. Ohledně samotné skutkové podstaty správního deliktu, tedy porušení ust. § 68 odst. 3, Úřad uvádí následující. Energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 zakazoval provádět v ochranném pásmu činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu, při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení. Energetický zákon účinný v době vydání tohoto příkazu ve svém ust. § 68 odst. 3 uvádí navíc, že v ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Z uvedeného srovnání je zřejmé, že pozdější právní úprava je pro pachatele předmětného správního deliktu přísnější, když zakazuje i již pouhé omezení bezpečnosti a spolehlivosti provozu plynárenských zařízení, naproti právní úpravě účinné do 31. prosince 2015, kde pro naplnění skutkové podstaty správního deliktu, nepostačovalo pouhé omezení provozu, ale bylo nutné bezpečnost a spolehlivost provozu plynárenského zařízení ohrozit.

Zároveň správní orgán uvádí, že ke dni 1. července 2017 vstoupil v účinnost zákon č. 250/2016 Sb., který podle § 1 zákona č. 250/2016 Sb., upravuje podmínky odpovědnosti za přestupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a zásady pro jejich ukládání, postup před zahájením řízení o přestupku a postup v řízení o přestupku.

Podle přechodných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb., konkrétně dle § 112 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu

odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Podle § 112 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., se ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle § 112 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. Podle § 112 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., se zahájená řízení o přestupku a dosavadním jiném správním deliktu, s výjimkou řízení o disciplinárním deliktu, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí podle dosavadních zákonů.

Správní orgán uvádí, že v rámci vedeného správního řízení, v němž vydal toto rozhodnutí, zohlednil nutnost aplikace zákona č. 250/2016 Sb. Na základě posouzení přechodných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb., dospěl správní orgán k tomu, že odpovědnost účastníka řízení za předmětný správní delikt je posuzována podle dosavadních zákonů, stejně tak i lhůta pro projednání správního deliktu. Správní orgán dále uvádí, že vzhledem k tomu, že nebylo toto správní řízení pravomocně skončeno přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 250/2016 Sb., pokračuje správní orgán v souladu s přechodnými ustanoveními zákona č. 250/2016 Sb. v tomto správním řízení z hlediska procesního a z hlediska odpovědnosti za správní delikt podle dosavadních zákonů.

Správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v § 46 odst. 8, 9, 10 nebo § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v § 46 odst. 12 nebo 13. V rámci příkazního řízení se správní orgán zabýval porušením zákazu poškození plynárenského zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Toto ustanovení představuje kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu tak, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení, respektive zakazuje poškození plynárenského zařízení. Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít a nedošlo k poškození plynárenského zařízení.

V uvedeném případě je znakem skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona s užitím odkazu na ust. § 68 odst. 3 energetického zákona poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo ně), vedoucího k poškození plynárenského zařízení, mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě není pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prováděl dne 29. září 2015 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Líně, v ulici Plzeňská, u domu č. p. 56 strojně zemní práce v souvislosti s realizací stavby „I/26 Líně - průtah“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 25. Tuto skutečnost účastník řízení ostatně ani nezpochybňuje.

Správní orgán se dále zabýval posuzováním otázky, zda účastník řízení věděl, že činnost prováděl v ochranném pásmu plynárenského zařízení, a jakým způsobem účastník řízení zemní práce v ochranném pásmu prováděl, zejména zda dodržel podmínky, stanovené

správce plynárenského zařízení, jejichž dodržení byl podmíněn souhlas se zemními pracemi, ve smyslu ust. § 68 odst. 4 písm. b) energetického zákona.

Z ust. § 68 odst. 2 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, přičemž tímto se rozumí souvislý prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, který činí u nízkotlakých a středotlakých plynovodů a plynovodních přípojek, jimiž se rozvádí plyn v zastavěném území obce 1 m na obě strany od půdorysu. Tato skutečnost byla účastníkovi řízení známa z výše uvedeného vyjádření správce plynárenského zařízení.

Ve shora uvedeném vyjádření správce plynárenského zařízení, i v protokolu o vytyčení je uvedeno, že v ochranném pásmu plynárenského zařízení je nutno provádět veškeré práce ručně, tedy bez použití strojních mechanismů. Ze spisového materiálu vyplývá, že poškození plynárenského zařízení bylo způsobeno v důsledku činnosti zemního stroje. Z uvedeného je tedy zřejmé, že účastník řízení nedodržel podmínky stanovené správcem plynárenského zařízení, kterými správce plynárenského zařízení na základě ust. § 68 odst. 4 písm. b) energetického zákona podmínil souhlas s prováděním činnosti v ochranném pásmu plynárenského zařízení, když v rozporu s těmito podmínkami užil zemní stroj přímo v ochranném pásmu plynárenského zařízení namísto ručního náradí. Vzhledem k tomu, že tedy účastník řízení uvedené podmínky, vydané na základě příslušného ustanovení energetického zákona nedodržel, je z této skutečnosti také zřejmé to, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil, a tím je prokázáno, že účastník řízení nenaplnil liberační důvody dle ust. § 91d odst. 1 energetického zákona.

K námitkám, které účastník řízení uvedl, správní orgán uvádí následující. Předně správní orgán zdůrazňuje, že předmětem tohoto správního řízení je podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015. Znění tohoto ustanovení je následující: „Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v § 46 odst. 8, 9, 10 nebo § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v § 46 odst. 12 nebo 13.“ V daném případě je účastníkovi řízení tedy kladeno za vinu porušení ust. § 68 odst. 3 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, které zní: „V ochranném pásmu je zakázáno provádět činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení.“ Z uvedeného je zřejmé, že námitka účastníka řízení o tom, že nebyly naplněny formální znaky skutkové podstaty správního deliktu, je mylná, když účastník řízení uvádí, že: „právnícká osoba se dopustí správního deliktu tím, že nezajistí provoz, údržbu nebo opravy elektrické nebo plynovodní přípojky podle energetického zákona nebo nezajistí jako vlastník opravy nebo údržbu tepelné přípojky nebo předávací stanice“ Účastník řízení tak uvádí formální znaky skutkové podstaty zcela jiného správního deliktu, než který je předmětem tohoto správního řízení.

Jak vyplývá např. z rozsudku nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 33/2010 – 103, opakované páchaní správních deliktů ze strany účastníka řízení je třeba považovat za přitěžující skutečnost. Opakované páchaní správních deliktů nasvědčuje tomu, že předchozí sankce uložené za správní delikty nevedly účastníka řízení k tomu, aby změnil své chování a přijal opatření, která zajistí, aby ke spáchání správních deliktů již nadále nedocházelo. Zohlednění této skutečnosti jako přitěžující však není v žádném případě porušení zásady „ne bis in idem“, neboť v tomto případě je účastníkovi řízení uložena pokuta pouze za správní delikt, který byl zjištěn v tomto správním řízení. Námitku účastníka řízení,

že nelze považovat za přitěžující okolnost opakované páchaní správních deliktů, tedy nelze přijmout.

Účastník řízení uvedl a fotodokumentací následně doložil, že plynárenské zařízení nebylo provedeno v souladu s příslušnou technickou normou. Z fotografie, kterou účastník řízení zaslal správnímu orgánu je patrné, že plynárenské zařízení bylo opatřeno výstražnou páskou, zdá se však, že se nenachází v předepsané vzdálenosti od plynárenského zařízení. Je tedy zřejmé, že jsou zde pochybnosti o tom, zda plynárenské zařízení bylo v terénu uloženo dle příslušných technických norem. Správní orgán k tomu uvádí, že existence ochranného pásma je zcela nezávislá na způsobu uložení plynárenského zařízení v terénu, případně i na označení ochrannými prvky. Zejména je zde třeba zdůraznit, že účastník řízení byl v ochranném pásmu povinen provádět zemní práce ručně a nikoliv strojně. Správní orgán však i přes tyto skutečnosti vzal v potaz skutečnost, že plynárenské zařízení nebylo uloženo (za užití zásady „in dubio pro reo“) v zemi dle příslušných norem, a proto přistoupil ke snížení pokuty, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Námitkou účastníka řízení o tom, že když pracovník správce distribuční soustavy hledal místo na přípojce pro její zaškrvení, tak přípojku překopl krumpáčem na jiném místě, se správní orgán nezabýval, neboť tato případná skutečnost nijak nesouvisí s projednávaným případem. Navíc správce plynárenského zařízení tuto informaci popřel.

K námitce účastníka řízení, že vytyčení plynárenského zařízení nebylo z důvodů nepříznivého počasí, chůze po chodníku a prašnosti na stavbě v den provádění výkopových prací viditelné, správní orgán uvádí, že v takovém případě byl účastník řízení povinen nechat provést vytyčení nové, aby o poloze plynárenského zařízení neměl pochybnosti.

Správní orgán má tak na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení svým postupem porušil zákaz poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona a jeho jednáním byly naplněny formální znaky správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě účastník řízení svým jednáním poškodil plynárenské zařízení. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 156,5 m³ plynu do ovzduší za dobu 45 minut a k přerušení dodávky plynu 2 konečným zákazníkům, jak vyplývá z protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení ze dne 29. září 2015 a z protokolu o úniku plynu č. [REDAKCE] ze dne 30. září 2015. V jednání účastníka lze tudíž shledat společenskou nebezpečnost (škodlivost) spočívající v porušení

zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy, který je zákonem vyjádřen prostřednictvím zákazu provádění činností v ochranném pásmu plynárenských zařízení či mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Správní orgán pro úplnost dodává, že pro naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu postačí i již samotné ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti provozu plynárenského zařízení, avšak v daném případě došlo přímo k jejímu porušení, jak je uvedeno výše. Jednání účastníka řízení tedy bezesporu naplnilo rovněž znaky materiální stránky předmětného správního deliktu.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

VI. Uložení pokuty

Podle přechodných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb., konkrétně § 112 odst. 3, se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty ode dne nabytí účinnosti zákona č. 250/2016 Sb., tedy od 1. července 2017, použijí ustanovení zákona č. 250/2016 Sb., o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější, a to i s ohledem na splatnost pokuty, která činí 30 dnů. S ohledem na právní úpravu zákona č. 250/2016 Sb., dospěl správní orgán k názoru, že aplikace § 37 zákona č. 250/2016 Sb., je pro účastníka řízení v daném případě výhodnější, a proto správní orgán aplikoval při určení druhu a výměry sankce (správního trestu) zákon č. 250/2016 Sb., přičemž postupoval v intencích § 37 písm. a), c) a g) zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s ust. § 91a odst. 4 energetického zákona. Na základě uvedených zákonných ustanovení a za užití zásady *lex specialis derogat legi generali*, je za předmětný správní delikt možno uložit toliko pokutu, a to do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvlášť vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků a dalším okolnostem, za kterých byl spáchán.

Ve vztahu k výše uvedenému správní orgán uvádí, že při určení druhu a výměry pokuty přihlédl v daném případě k povaze a závažnosti přestupku (správního deliktu) dále k povaze činnosti právnické osoby a přihlédl také k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem tak, jak je uvedeno níže.

V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že účastník řízení před vlastním zahájením zemních prací požádal správce plynárenského zařízení o vydání stanoviska k existenci sítí, plynárenské zařízení nechal vytyčit v terénu a dále, že bezprostředně po poškození plynárenského zařízení toto poškození nahlásil příslušnému správci a následně beze zbytku uhradil způsobenou škodu. K těmto skutečnostem proto správní orgán přihlédl jako k výrazně polehčujícím okolnostem.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům spáchaného správního deliktu, které jsou vázány na energetickou důležitost předmětného zařízení (plynovodní přípojka), a to k úniku plynu do ovzduší a přerušení dodávek plynu konečným zákazníkům. Účastníkovi řízení je vytýkáno, že poškodil středotlakou plynovodní přípojku IPE DN 25, přičemž došlo k úniku 156,5 m³ plynu do ovzduší za dobu 45 minut a k přerušení dodávky plynu 2 konečným zákazníkům. Tyto následky vypovídají o nižší důležitosti plynárenského zařízení, a proto k nim přihlédl správní orgán jako k polehčujícím okolnostem.

Jako polehčující okolnost hodnotí správní orgán též skutečnost, že plynárenské zařízení nebylo v zemi uloženo dle příslušných technických norem, jak je uvedeno výše.

Jak je již uvedeno výše (strana 7 a 8 tohoto rozhodnutí), v tomto případě je třeba zohlednit jako výrazně přitěžující okolnost skutečnost, že účastník řízení již v minulosti byl uznán vinným ze spáchání správního deliktu ve věcné působnosti Úřadu, a to konkrétně ze spáchání správního deliktu dle totožného ustanovení jako v tomto řízení. Jednalo se o sankce uložené pravomocnými příkazy č. j. 07070-3/2014-ERU (pokuta 20 000 Kč), č. j. 08162-3/2014-ERU (pokuta ve výši 30 000 Kč), č. j. 00275-3/2015-ERU (pokuta ve výši 30 000 Kč), č. j. 04669-3/2015-ERU (pokuta ve výši 30 000 Kč), č. j. 06048-3/2015-ERU (pokuta ve výši 65 000 Kč).

Jako přitěžující okolnost hodnotí správní orgán skutečnost, že účastník řízení, kterým je právnická osoba, jejímž předmětem činnosti je mimo jiné provádění staveb, jejich změn a odstraňování, v rozporu s podmínkami, stanovenými správcem plynárenského zařízení, prováděl zemní práce přímo v ochranném pásmu plynárenského zařízení pomocí zemního stroje, ač byl povinen postupovat výhradně za pomoci ručního náradí, čehož si měl být vědom i s ohledem na povahu předmětu svého podnikání.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty také ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Účastník řízení v rámci správního řízení doložil své majetkové poměry tím, že předložil výroční zprávu za rok 2016, včetně výkazu zisku a ztrát k datu 31. prosince 2016, ze které vyplývá, výsledkem hospodaření (po zdanění) byl ke dni 31. prosince 2016 zisk ve výši [REDAKCE] Kč (v minulém období [REDAKCE] Kč). Vzhledem k majetkovým poměrům účastníka řízení proto v žádném případě nelze hovořit o tom, že by pokuta ve výši uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí mohla být pro účastníka řízení likvidační.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. při samé spodní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Vlasta Chroustová, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor správních řízení